

перейти по трюхи шляхці поселеній на Русь, але о якійсь згоді між Руськими а Польками на з'їзді нікому і не снилося. Виротім безперечно так само наш руський інститутція „Ставропілія“ і „Народній Дім“, як і деякі монастир та братства церковній і поодинокі люди не зрозуміли вистави археологічною в дусі якогось політичного акту, а просто покорилися нагодою, щоб ширшою публіци подати можливість подавати хоч частину забутих світлин отарини, і прислали на виставу то, що було під рукою.

До поїздки Полків в Буда-Пешт.

Ради міській Львова і Кракова вислають на дніх грамоти подяки Мадярам за гостинний прийом в Буда-Пешт польських паломників. Се був-бы останній акт маленької і дуже неfortunної демонстрації, на котру наш суевді по недостатку других спосібів здобулися. Крім того вислали Львов в скудию класу громадою ще 300 ар. на бідних мешканців Буда-Пешту. Як мало бы нас обходила поїздка поодиноких цікавих людей на виставу мадарску і ми против неї не мали-бы ні найменшого заміту, то поїздка громада, аранжована з шумом і репрезентаціями двох престольних городів Галичини поїзда аж надто багато кольориту політичного, коли вже не просту тенденцію, задемонструвати в користь тих міжнародних порядків, які волять нас в краях корони св. Стефана. А так як ої порядки оперті на расовій гегемонії елементу мадарского над народами славянськими в Угорщині, то годі не сказати, що манифестація Полків мушла дуже немало вразити не тільки тамошніх Славян, але і всіх, хто по славянськи думає і близьким своим братам бодяй такого як Мадярам добра бажає.

Не диво прото, що і одна части польскої праси, а именно праса закордонна, репрезентована „Кгаз ойт“ петербурзьким, піднесла Полкам галицким доквіт за потоптане славянського чувства. На той темат висказав паломникам в Будапешту горку правду в очі і львівській „Szkolnik“. А коли зважимо, що оловачка часопис рівно-ж дорікають Полкам за братане з их гегемонами, та що подобий голоси далися чути і в прасі хорватській, то остаточно прийдемо до переовідчення, що поїздка наших суевдів до закарпатських „братанків“ не найшла собі нігде ні найменшого симпатії. Противно, она ввійшла в грубу колізію з ніжним чувством братної любові, яку повинно відчути кожне серце Славянина до близького собі народу. Любов та прокинулася нині вже воюючи, де хоч крива славянської крови правити ділами славянських народів, а недостаток ея в серцях наших суевдів єсть вже великим анахронизмом. Наші суевди не повинні конче під сям взглядом наслідувати Чехів, котрі з своєю поїздки до Пешту бажали вытягнути простий матеріальний хосен, а втручаючи більше в свої справи не глядіти проблематичного спасеня в проблематичноім і не-

На дворці зелізниць (або як там звуть вокзал) ледво вспів я обігнатися біг напастя вон прислуги з гостиниці, що мене обскочала і вырываючи мій куферок на-впереді захвалювала свои гостиниці. Я нагадав собі наш Тернопіль, в котрім приїзді мусять обганятися біг влізавою живові. Перед дворцем стояло з 50 повозок пароконних і одноконних з голоблями і дуюго, що зараз нагадали мені наших букванських кацапів з их возками. Возники, переважно кацапи з рижими бородами, одягнені всі одностайно в цятатові капелюхи з вузенькими кримами а широкими діями та в синій окунай каштани з широкими, аж по кістки довгими полами. Кош у них по більшій часті дуже гарні і бистрі, але повозки такі вузенькі, що на одноконці завивніший чоловік ледво приїждити, а сидженя такі пилькі, що при кожній їзді на поворотах не трудно вылетіти на землю.

Я обів у повозку і казав себе завести в Одеску гостиняню. Спершу поїхали ми Безаківською улицею, а оттак повернули на Бибиковою бульвар (або бульвару улицю). При вїзді з Безаківскої на бульвару улицю взносився на горбі гарна статуя з бронзу гр. Бориньского на гранитовім педестали, поставлена 1872 р. за улогу, які він отдав цукроварному промислови. Замість напису, що був зроблений з золотих букв, остався вже лише пустий оліт!

(Далше буде.)

природноім союзі. Все та обставина, що щедрота польска на залатий Сегедин не дала реванжу ні на торбну повн в Галичині, ні на погорілу Городечку, ні на Гродно, повинна була наших суевдів напугати на переовідчене, що потожки Гуиндєв єсть зручними егоїстами. На щасте, чувство славянськості починає будитися нині бодяй у закордонних Полків і оно певно выйде на хосен народоім польскому.

Справи Болгарскі.

В першій хвилі, коли лаш выбухла ворохобня в Вехдній Румелі, могло здаватися, що так надвичайно сміле выступлене князя болгарского стоїть конче в певній звязі з вїздами монархів в Скерневицях і Кромєрижи і що рух болгарскій єсть лиш першим знаком до дальшого роавору Туреччини. Справа та представлялася-бы так ще і нині, як-бы не то, що в всіх сторін надходить вїсти, що кабинеты держав збїтали несподівано заскочені ворохобнею в Вехдній Румелі. Найважнішим в сїй справі єсть голоси держав підписавших угоду берлинську; все они годять в тїм, що кн. Александер поступив собі незаконно, коли выступив з воєнною помічю на завыв румелійского провизоричного комитету управління. Найважнішим єсть в сїй справі голоси Россіи, котра дїє самого початку самостійности княвїства болгарского ним опїкувалася і мала тут найбільшій вплив. Надійшовші в останніх днях вїсти з Петербурга здаються доказувати, що і там несподівалися такої скорой змїни ситуації на балканськом півострові. Россія, як кажуть, не годиться з самовільним поступленем кн. Александра і готова навівт жадати его детронізації. Подбно-ж доносить „Correspond. Nawas“. Найновїші вїсти, каже она, потверджають, що кн. болгарскій Александер дїлає на власну руку і против волї Россіи, улагаючи лиш напором публічного мївня в Болгарію. В дивном контрастї з повисшими вїстями стоїть однаковї вїсти, що Россія думає скалати міжнародну конференцію і предложити їй приванне фактичного стану рїчей. Ще дивніше выдється діла справа, коли роважимо, якє становище занала півтофіціална і неофіціална Россія. Россійска праса майже без выемки повила з великою радостею новий стан рїчей в Румелі і лиш деякі півтофіціалній газети дозволили собі висказати певну обаву о наслідкї ворохобні. „Нов. Время“ каже навівт: „Критикувати, чи можна допустити докананого вже діла або ні, вже заодно і вмішаньє держав не може вже на справі нічого змїняти“. Загалне мївнє в Россіи єсть, що подїл Туреччини умовлено на вїздах в Скерневицях і Кромєрижи і російска суспільность спїшить з помічю для Болгарі. З Румуніи доносять вже о переваді численних офіцірив і доброволцьв російських — хоч можна на разі припускати, що то єсть Болгаре, котрі досі служили в російськом войску — а в Петербурга доносять, що там збираються складки на утворенє російско-болгарского отїду. Так отже проявились в Россіи два напрями поглядів: один неофіціалний, що став рїшучо по сторонї Болгарі і готовий им нести поміч, а другий офіціалний, котрий хотїв-бы держатися угоди берл. і ити спільно з другими державами, але і в другої сторони під напором публічного мївня хотїв-бы погодитися з фактичним станом рїчей. Цїкаві в сїй мїрї суть поглядї в російських кругах правительственных. Там не конче люблять князя Батенберга і може радо видїли бы, що бы его усунуло, але з другої сторони знову так розумують: Удержати status quo ante вже не удастся, бо коли-б Туреччина поїдила і пригнетла ворохобно, то царь не мїг-бы выдержати під могучим напором публічного мївня и мусяв-бы прийти в поміч єдиновірним племенникам. Наколи-бы же ворохобня выпала в користь Болгарі, то положење Туреччини було-бы ще гірше, бо всі другі державы на балканськом півострові выступили-бы рїшучо з своїми претензіями. Для доповненя погляду Россіи на теперїшню справу болгарску мусимо подати ще вїсти, подану через „N. fr. Presse“ на підставі розговору в кореспондента в Парижі з одним высокым достойником російським. Достойник сей казав: „Вїсти о тїм, що сталося в Філопополі так само вдиувала министра Гирса як і ділий світ. Для Россіи суть після него непожадані всякі комплікації. Всему, що сталося, выноватий кн. Александер, котрий хотїв-бы бути другим Наполеоном I... Державы имовірно сполучаться, щоби в дорав дипломатичній попирати рекламації Туреччині“. Після погляду сего достойника діла справа буде залагоджена в дорав дипломатичній. Не мало характеристики єсть також, як „Нов. Время“ старався доказувати певну звязь ворохобні в Румелі з справою анексії Босні і Герцеговини. Газета ся каже: „Певно, що так сполученє Румелі з Болгарією як і анексія Босні і Герцеговини через Австрію не були в Кромєрижи предметом формальной угоди мїж Австрією і Россією. Коли однаковї цїсарь

Франц Іосиф перед кількома днми ставив в Бродї на земли боснійскій, ніхто не сумнівався, що факт сей збїтає в певній звязі з анексією Босні і Герцеговини. Що-ж було-бы дивного, наколи-б можливість збїтаня угоди берлинської під тым взглядом творила рівно сильну обставу на урушенє агаданой угоди і в справі роздїленого на три части народу болгарского“. Ще яснїше говорять „Петерб. Вїдом.“, коли кажуть, що сїду проклямована сполученя Румелі з Болгарією єсть двїдними цїсаря Франц Іосифа в Бродї боснійскім не єсть рїчєю случаю. Так отже понимають поки що справу болгарску в Россіи. Пригляньмо-ж ся тепер, як дїєотноситься до неї австрійска монархія.

Приключена в Румелі захопили так само несподівано і австрійско-угорске правительство. Як оно глядіть на болгарску справу, не можна ще нині знати; то лиш можна на певно сказати, що ворохобня в Румелі для австрійско-угорского правительства єсть дуже не на руку вже раз для того, що і Австрія належить до тих держав, що підписали угоду берлинську, а потому для того, що несподівана і нагла змїна ситуації на балканськом півострові дотыкає безпосередно інтереси австрійско-угорской державы. Що змїна та дїкнула дуже немало Австрію, можна-бы вносити хоч-бы вже з того, що пише „Fremdenblatt“. Орган сей министерстна діл заграничних высказуєсь дуже неприхильно для нового руху болгарского а поступованє кн. Александра называє просто „тяжкою образою міжнародного права“. Котрой Европа „ніяк не може удобрити“. Ще острїше выступив „Pester Lloyd“, орган, котрий в справах заграничних має в австрійско-угорскій державі велике значенє. „Чи кн. Батенберг — так пытає заграничній орган — думає подати руку ворохобникам і хоче зрадою добитися карієри? Чи наслідник старого княжого роду нїмцего хоче свїй герб напнатувати зрадою стану?.. З вїденських кругів дипломатичних доходить знову слїдуючі вїсти: Догады, будь-то-бы князь болгарскій за порозуміннєм з другими державами отважився на так рїшучий крок обесилити скоро выступленє в сїй справі самих же держав. Державы підписавші берлинську угоду признають без сумнів, що приключена в Вехдній Румелі і Болгаріі нарушили берлинську угоду і кабинеты на них ніколи не згодяться. Що князь болгарскій не найде вже з горы прощеня за свою акцію, єсть больше як певним, в противном бо случаю були-бы державы вчили на себе обовязок повдєжати після сил своих енергичні кроки Порты; в будучности однаковї покажеся, що жадна з держав не вляла на себе такого обовязку. Так само не будуть державы повсїм на те зважити, коли-бы хто хотїв берлинську угоду в той спосіб пояснити, що турецкій войска після угоди берлинської не мають права вмішатися, а Порты скоро переконалася, що єе право до насильного агнетеня революції найде всюды безвглядне оправданє и то навівт безвглядно на ту ентуальность, яка могла-бы вийти з збройного вмішаня в справу Вехдній Румелі. Такі отже дїєотносїня стрїгла справа болгарска в австрійско-угорскій монархії.

Подбно як в Австрію так також і в Нїмеччани єсть сего переконаня, що кн. Александер поступив собі без агоды і приволена держав европейських, а „Nordd. Allg. Ztg.“ каже, що сполученє Румелі з Болгарією значило бы усуненє берлинської угоди, в котрій всі державы єсть интересовані. Сей спільний интерес держав каже як раз надїється, що тї-ж державы залагодять кризу в спосіб угодовий. „Kreuzztg.“ называє поступованє кн. Александра грубим збраваньєм берлинської угоди і каже, що всі три цїсарства певно поступованя сего не похвалять.

З Англії нема ще докладних вїстей, бо ділий кабинет і майже вся дипломатія выїхала в Лондон. Англійска праса приняла досить холодно вїсти о ворохобні в Болгарію. Одна лиш „Daily News“ похваляє рух болгарскій. Другі газети старуються доказувати, що приключеня в Румелі збїтали выкликати за угодою держав на вїзді кромєрискім — погляд очевидно хибиий. „Daily Telegraph“ доказує, що справа болгарска належить вже тепер до тих, котрі не дадутся змїняти.

Найважнішим єсть однаковї в сїй справі єсть, як собі поступить Порты. Тут ходит очевидно о єе истнованє. Признаєть прилученє Румелі до Болгаріи, то тым і підписе декрет смерти на себе саму, не признаєть, — то заходить пытанє яких єредств ужє, щоби справу залагодити. Досі ще не вїстено нічого, якє постановила Туреччина поступити; „Times“ доносить лиш, що грбан підїв в Румелі амусьєть Порты до интервенції. Порты сповнять свїй обовязок рівно енергично як і єь умїркованьєм. Мимо того, що Туреччина могла-бы до 8 днїв пригнєсти ділу ворохобно, она досі не предприняла жадного кроку. Може бути, що Порты выїхує кроку дї стороны держав підписавших угоду берлинську. З Константинополя доносять, що там, отколя выбухла революція в Румелі, отбувають майже без перервы нарады министрїв; що ден єсть по кілько ввїдає, однаковї досі не ухвалено ще нічого повятинного.

Коли так розважимо всі голоси, які

далися досі почути о ворохобні в Вехдній Румелі і о поступованю кн. Александра, то выбухла без вїдомости держав, підписавших угоду берлинську а бодяй Австрію і Нїмеччани не знали повсїм нічого о збїтанні щоби пригтовувєсь по обох сторонах вїстї і певно лиш під напором публічного мївня, знаючи добре, що нічого не має до стрїчення а богато до высканя. Що румелійскі Болгаре ділали також на власну руку, а македонского комитету виконавчого, орган же 15 с. м. так писала: „При теперїшній літничнїм положеню в Европі, сїрєць вїстї тепер Россія, ледве чи можна зрозуміти, щоби правительства великих держав вмішались залагодити нашї справедливі жади до Македоніи. (То само треба розуміти в Румелі.) Россія, котрой поміч в сїй діл була-бы так потрібна, не тільки на нові збїтаня Нїмеччиною і Австрією, але ще і хотїла вїйти з Туреччиною в яку угоду, щоби мати союзника против Англії... В вїстї старатися о осоводженє Македоніи. (Триє розуміти і Румелі, бо комитет акційний всюды той сам ділає.) До сего єсть діл хотїв. На кожній случай повинна-бы ширїяти выйти біт княвїства болгарского. Ідуци мирною дорогою, могло бы лиш звывство болгарске завдвати Порты, щоби она виконала в Македонію постанову берлинської угоди. Коли же прийшло-бы біти другою дорогою, вєдучою певнїше до діла, то звывства, чи в Румелі або Македонію, вїсти участі всяким для него можливим спосібом“. Як бачимо, Румелі і кн. Александер вибрали другу дорогу, а куди нейдуть, покаже вже найближа будучність.

ДОПИСИ.

Зь-під Стрия.

(Одна перлинка нашой автономіи.) Громада Гравдівцьв вибрала собі раду громадску. При виборі вїстї 8 голосів упало на п. Тимчака а 4 на давного вїста п. Олїшника. При виборках до ради державной першій вїстї отдав свїй голос на п. Ковальского, другі на конгрє кандидата. Зь той причини громада постановила не выбрати на будуще вїстом п. Олїшника.

Побиті малоконтенты ідуть на порту до Стрия. До кого ходили, і яка була та рада, се тайна вїстї вїдома, — досить, що коли повернули, в якійсь час агитували акти в виборчій, мов бы під землю провалилися. В таких обставинах ц. к. старство було змушенє розписати нові виборки значенє актів виборчих єсть рїчєю кардіозною, — слїдство однаковї досі не переведено.

Зь Станиславова.

(Руско-народній театр.) Отг трьх діл гостити у нас руско-народній театр під зарядом Бибєровича і Гриневецкого. Гости нашому радї ми дуже, раз, що і в нашом куті заввєшли голоснїше руске слово і руска пїсня, а по друге, що театр п. Бибєровича і Гриневецкого регабілітує руску драматичну музу, котру труп а Бибєвичського, що гостила тут недавно, представила в дуже некористім світлї. Поминимо факт, що п. Бачанський в часі свого місячного побиту у нас дав ледви три чи чотири рускі представления, але сего годї му простити, що перед интелігентну публіку выводив штуки, в котрых пивченє спити на першом плані. Слава Богу, ми виступили давно за порг драматичних збравань, декорованих горькою і грубим дїтепом. Коли театр хоче стати на рівні нинїшних вымог і коли має убагоровані амфитеатр, то треба іншого понятя штуки і іншого понятя репертуару. До того лужав п. Бачанський лїпші штуки польскі с горшак рускими на один вечерь і через то польска публіка тільки мистифікувалася з вартости руской драматичной штуки, розумівся, на єе некористь. Доперва товариство п. Бибєровича і Гриневецкого выратувало нашу славу. Не довелось нам вправді бути на всіх представлениях зего товариства, але в тїм, що ми видїли, можемо заключити, що наш артисты и артистки сповняють свою трудну задачу свїстно і славно. Досі бачали ми на сцені: „Чорного Матвія“, „Молоду в Боснію“, „Двоны корневильскі“, „Нового Дїячника“, „Шельменка-наймита“, „Ярошова“, „Тата на заручань“, „Добуша“ і др. Вїштуки подобались выбачливій публіци и вїштуки у неї симватію для руской сцени. Артисты все добре підготовлені, як під виглядом розумнїя так і меморованя пересвїтї. Они правлять глибоким артизмом и свїстнєм о важности єденничого артиста и єдностею, що на сцені пульсєє одна з головнїшних артерій національного нашого життя. Ввїдрєвою грою отначачуєсь як ввїсїтї п. Гриневецкій, Ласковскій, Бибєрович, а др.

уже друкою в печати товариства имени Шевченка. Якъ насъ информиовано, новий той „Календаръ“ цінністю своєю змісту і ілюстраціями перевищить всі дотеперішній календарі „Прогвіти“.

— „Письма Антонія Любича Могильницкого“ лежать вже передъ нами въ видѣ спорна книжки (214 сторіць), виданої въ Бібліотеці Зорі. Въ книжці той зображено, здасть, все, що написавъ пок. Анг. Могильницкій стахомъ і прозою въ руській мові, а крімъ того поміщено ще въ перекладі зъ німецького его одну политичну Бесіду выголошену въ віденській радѣ державній та одній листу, въ котрій поетъ гумористично розказує про пригоду о Жегаловича съ конгурою. Въ німецькій оригіналі поміщено промова пок. (А. Могильницкого до Е. Вел. цесаря въ Майдаві (кодо Станиславова) 1851 року. До книжки долучена маленька а важенька стаття п. Ом. Партицікого: „Литературна діяльність Антона Любича Могильницкого“. Богато тамъ здоровихъ, розумнихъ гадокъ!

— „Байда, князь Вышневецькій“, українська драма въ 5 діяхъ П. Куліша, вийшла сего року въ Петербурзі. „Кієвская Старина“ за вересень сего року помістила рецензію той драми, написану А. Степановичемъ. Змістъ драми взятий ізъ життя і діяльності Дмитрія Вышневецького, звітногого въ нашій народній поезіі підъ именемъ „Байда“, і ізъ життя і діяльності Ганжи Андыбера, представника оброну козацкой маси въ XVI столітїю, звітногого майже лише зъ народнихъ пісень. Рецензентъ що до самої річи бачить въ драмі доволі невѣрности въ пониманю добу историчної, якъ такожъ невѣрнихъ фактівъ і анахронизмівъ, а що до языка, багато чудадихъ і кованихъ слівъ. Тенденція сеп историчної драми Куліша та сама, що въ его „Исторіі возсоденія Руси“. Рецензентъ дїлять ося читателями вїстою, що Кулішъ написавъ больше подобнихъ драмъ историчнихъ.

— Слово о поемі Игоревій. Перетлумачивъ на сегочасну наску мову К. В. Шейковскій. Блабуга 1885. На памятку 50-лїтнього ювілею всевітницї (університету) святого Володимира бдї кандидата той-жъ всевітницї, Калодика Шейковскогго. — Авторъ, п. К. Шейковскій, великій знаютокъ мало-русской мови (выдавъ частину словарского матеріалу нашего языка) і дятого власне, що займаюа збиранимъ слівъ, богато ихъ знає і кождому слову, жіоному въ устахъ людей нашої народности признає право горожанства і до письменной литературы, — дятого, кажемо, въ самъ заголовокъ своєї праці всадивъ такі слова, якъ: „перетлумачивъ“, „наску“ (замість „переклада“, „нашу“). Загалъ українськихъ писателївъ нинї вже далеко больше уважає на чистоту і одностайность нашего литературного языка, але ще сугъ одиниць, що любуются въ рїдко уживанихъ словахъ провинціальнихъ або кованихъ і волять ихъ, якъ слова загално-уживанїя. Мы сьємо противъ того. Чому не ока-

зати: „переклада“, „нашу“ а заместь того якъ умисне ихати полонїзмъ „перетлумачивъ“, або лишъ декуды і рїдко уживане слово „наскїя“? Такъ само на що вводять якесь коване, дивовижне слово „всевітницї“ заместь утертого і признатого загално: „університетъ“?

— „Strainica Polska“, звітний органъ Яна Гївоша, стане на ново выходити съ початкомъ жовтня два разы въ мїсяць въ большій, якъ попередь, обємї.

Переписка Редакції и Администраціи.
Вл. О. Б. въ Г. Адреса В. А. намъ невѣстна. — Вл. М. К. въ Г. Уже написана. — Вл. В. А. въ Б. Станесь після бажаня. Примірники (25) вже одержано. — Вл. Е. К. Знаєть непростима перерва!

Съ симъ числомъ розсылаєся Предплатникамъ „Бібліотеки найзн. повѣстей“ 2 и 3 аркушъ „Збїрника повѣтокъ и оповѣданъ“.

Матеріи на одѣжъ
лишь зъ тревалого овечон вольны для мужчины середного росту

3.10 метра	за ар.	4-96 кр.	зъ доброй вольны овеч;
" "	" "	8-—	зъ лїпш. вольны овеч;
" "	" "	10-—	зъ тонкой вольны овеч;
одно убрание	" "	12-40	зъ дуже тонк. вольн. ов.

Перувисны зъ дуже тонкой вольны овечон въ наймодїйшихъ барвахъ на дамскї сукнї суконнї за метеръ ар. 2-20 и ар. 2-40.
Черныи кожущковїи Палмерстонт-Трико, чиста вольна овеча, на дамскї пальтоты зимовї за метеръ ар. 4. — Сїрачки для дамъ на плащї отъ дошу и на одѣжї.
Пледи до дороги за штуку ар. 4, 5, 8 и ажъ до ар. 12. — Дуже краснї одѣжї, спортивнї, оборотникї, сурдуть, матерїи на плащї до дошу, тїель, сїрачокъ (льодент), комїетъ, камгарнї, шенїотъ, трико, сукна для дамъ и на биларды, перувисны, досквыи поручає

Заложеныи **Joh. Stikarofsky**, — 1866. —
Складъ фабричный въ Бернї.
Взоры франко. Карты вѣрцевї для панїтъ кращївъ нефранковане. Высылки за послїлатою надъ 10 ар. франко.
Я маю безустанныи складъ за больше якъ 150 тыс. ар. а. в. и розумїсєя, що въ мой великій на весь свѣтъ торговли остаєся богато рещтокъ довготы 1 до 5 метрѣвъ и для того я змушеныи такї рещтки продавати за внижену цѣну. Кождый розумный человекъ мунїтъ побачити, що зъ такъ малыхъ рещтокъ не можна высылати жадныхъ вѣрцевївъ, бо по замовленю кѣлька сотъ вѣрцевївъ не осталось бы нїчого зъ тыхъ рещтокъ, що отже єсть простою обманю, коли фирмы суконнї инсеруютъ вѣрцї рещтокъ; тї кусники походятъ въ такѣмъ случаю отъ поставкѣ а не зъ рещтокъ, а намѣрѣвъ такого поштуваня можна легко догадатися.
Рещтки не до вподобы вымѣняются або гршї отылаютю.
Кореспонденціи прїмаются въ языкахъ нїмецькїхъ, угорекѣмъ, чеськїмъ, польскѣмъ, италїйскѣмъ и францускѣмъ. 1458 (5-24)

НОВООТКРЫТА
Торговля церковныхъ зрядѣвъ, образѣвъ, ризъ и книгъ
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ,
поручає Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповелїямъ
Публикѣ богатый выборъ:
матерїи церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарївъ, багдахїнѣвъ, хоругвь, сантъ, плащеницъ, образѣвъ малѣваныхъ на бласѣ и полотнѣ, до иконостасѣвъ, престолѣвъ, и на стѣны церковнї; алтарики або образы процесїональнї; хрестѣвъ на престолѣвъ, Евангелїи, патрїцїи, чашы, ампулокъ, дарохранительницъ, дароносницъ, лѣбнїцъ, до Всенощного, кадильницъ, полиандрѣвъ (паукѣвъ), подсвѣчникѣвъ (лѣхтарївъ), канделябрѣвъ, лампнїцъ, свѣтла церковного, диванѣвъ, цѣтѣвъ и проч.
Великий складъ товарѣвъ срѣбныхъ зъ хиньского срѣбла, а именно:
Лыжи, вилки, ножѣ столовой и десерной, лыжочки до чаю и кавы, чайникы, цукорникы, тацки, коробки на масло и сырѣ, заставы столовой на овочѣ и тѣста, лѣхтарѣ, канделябры столовой и проч.
1219
по найдешевшихъ цѣнахъ
Всѣ замовленя въ вартости 100 ар. высылаетъ франко.
Цѣпки въ рускѣмъ языкѣ высылаетъ на жаданѣ отворотной почтой даромъ.
Опакованье даромъ.

240 NETZTE ODER 16 BANDE
240 NETZTE ODER 16 BANDE
Brockhaus' Conversations-Lexikon
Mit Abbildungen und Karten
Preis d. Heft 30 Kr.
NEUE (13) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE
VIERHUNDERT TAFELN.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.50, HALBFRANZ FL. 5.70, O.W.

Найдешевше руске литературне выдаництво „Руско-українська Бібліотека Евгєнія Олєсїнїцкогго“ выходить у Львовї починши отъ 1-го грудня р. 1884.
Деси вышло 10 выпускѣвъ, обнимаючихъ сѣдующїи литературный матерїалъ:

1. Запорожїѣ, оповѣданье Ивана Неч-я-Леванькогго 10 кр.
2. Соннї мари молодого пытомца, оповѣданье В. Барвїньскогго 10 кр.
- 3-4. Оповѣданя Олєксї Стороженка (Серїя перша) первствѣ 20 кр. по выпушено сконшєкованыхъ частей 10 кр.
5. Prima Vega, поэма Юліи Шнайдеръ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
- 7-10. Юрїй Горюченко, повѣсть Кра-снученка 40 кр.

Предплатувати можна на больше число выпускѣвъ наразъ, пересїлаючи отповѣдну квоту (1 або 2 ар.) на руки выданиц (ул. Словацкогго ч. 6). Замовляти можна такожъ поодинокї выпускѣ, додаючи за поодинокїи выпускъ 2 кр., а за подвійный 5 кр. на оплату порта.

ФОРМУЛЯРЪ
на фасїи зъ приходскихъ доходѣвъ
появилы ся зъ друку въ рускѣмъ языкѣ після взырѣвъ львовской греко-катол. митрополитальной канонїсторїи.
Комїетный примірникъ, складачюий ся зъ головной аркуша въ трѣхъ экземпляряхъ и всѣхъ дотычныхъ прилогъ зъ поясненїемъ, коштує
40 кр. съ пер. почт. 45 кр.
Замовляти належить подъ адресою: К. Беднарскїи у Львовѣ улїца Академична и рѣ 8.

Ц. к. придворна лїярня дзвонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ
поручаєся до замовленя дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣ всеню величкимъ и голосу. За напередъ означеный голосъ або алютъ якого дзвонка, якъ такогъ за найлїпшїи металлъ гарантуєся. Металъомъ до дзвонѣвъ припосажено єсть на способѣ управ. съ голосами зъ нованого желїза. Черезъ се монтованье можна великими дзвонками дуже легко двонити и мѣжна ихъ кѣлька небудъ разѣвъ обернуги такъ, що сїрце бє за кождымъ разомъ въ ишо мѣсто, черезъ що дзвоны зысують на тревалости. Приоручаня выконуются лїтъ ва-корше, точно и дуже дешево при найвыгоднїйшихъ условїяхъ залити. **Гармоничнїи дзвонкї** до престолѣвъ съ ольнїными и голосными дѣвочками.
Зъ альпаки: 1 складъ съ 4 дѣвѣ. по 14 ар., 1 складъ съ 3 дѣв. по 11 ар.
Зъ москвѣду: 1 " " 4 " " 10 " " 3 " " 8 "
Отзначеня: Выстава вѣденьскоя 1873, два медаль за по-ступъ за складъ дзвонѣвъ для вѣденьской Votivkirche 260 сотнарѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣднї 1880 зол. медаль.
Заложеня 1888. Доставила 3946 дзвонѣвъ, 1,080.370 килограмѣвъ ваги. Зъ сего до Вїднїа для 31 церкви 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 килограмъ ваги разомъ и 2 дзвонкы до годнїннѣвъ для нового ратуша 3345 килограмъ 1288
Надвыжка копїтѣвъ даромъ. 18-24

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галиц.
акціонного Банку Гипотечного
купує и продає
всѣ эффекты и монеты
подъ найприступнїйшими условїями.
5% Листы Гипотечнїи и
5% Листы Гипотечнїи премїованїи
котрї послѣ закона зъ дня 2 Лївня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшой постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умїщуваня капиталѣвъ фондывхъ, пуцїлярныхъ, кавцїи супружескихъ войсковыхъ, на кавцїю и вадїя
можно въ сїи Конторѣ получить.
(до выловованя съ 10% премїєю т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинцїи выконуются безъ проволокы по курсѣ дневномъ, не числячи нїякой провїзїи.
1849 42-7

Тягненье на другїи мѣсяць
ЛОСЫ краєвой выставки угорекой въ Будапештѣ по **1** зр.
Головна выграна вартости
100.000 зр.
якъ такожъ 20.000 зр., 10.000 зр., 5.000 зр. и т. д. **4.000** выгранныхъ
Администрація краєвой лотерїи выставовой въ Будапештѣ у Андрасого ч. 4.

5 килевї
БОЧѢВКИ ВИНА
поручає
ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛІЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
1257 (43-52) ВЪ ТЕРНОПОЛІ
1 бѣчѣвка Гегелїйского столового . 2 ар. 10 кр.
1 " Гегелїйского столового луч-
шой якостї 2 ар. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. стол. ароматичного 2 70 и 3 ар.
1 " Самородного выграваного . 4 ар. 30 кр.
1 " Ермелеки-Вакаторъ стол. 2 " — "
Червоной вина: 1 бѣчѣвка Vizontai 2 " 50 "
1 бѣчѣвка Vizontai старе 3 " — "
Повыоме наведенїи цѣны розумїются вразѣ съ бѣчѣвкой окованю желїзными обручами и о-
плаченїемъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
оклонный отбїратель жадныхъ больше коштуєтъ
не поносить. Куцукїи
вина особногго тогко у
продуцентѣвъ ругитъ за
здоровї добрї, натурал-
нїи и лучшї вина якъ въ
Вершецѣ, и просятъ о л-
окаїи замовленя.